

Plaça Gran

Publicació Granollerina

Dissabte, 30 de setembre del 1978 - Núm. 0

Pòrtic

Fa temps que en parlem. Hem de fer una revista. Ens hem reunit i n'hem parlat. Veiem molt clar el que volem fer, com també sabem al que no ens volem assemblejar. Aleshores ens hem envalentonat, ens hem repartit la feina i ja està! Aquí teniu la nostra revista. Defugim de parlar de projectes o desitjos. Ens hem llançat al carrer pensant precisament amb vosaltres, els nostres lectors. I en aquesta primera salutació que us adrecem volem agrair-vos la vostra acollida.

Ens hem plantejat la redacció com un equip, on tot compartint idees i treball puguem fer una millor feina. Els que integrem aquest equip hem participat i seguim participant en múltiples manifestacions ciutadanes. N'hi ha que han pres part en el projecte i elaboració de la «Revista de Granollers» que les forces vives abortaren fàcilment l'any cinquanta-tres. També s'ha col·laborat activament en les primeres èpoques de la desapareguda «Granollers, comunitat cristiana» i també en «El Correo Catalán» i pensem que s'hi va fer una bona tasca informativa.

No ens agrada ser de l'oposició. Durant molt temps era l'únic camí viable. Però, amb el canvi, no cal refugiar-se en revistes d'església, ni emprar seccions d'altres mitjans de comunicació. La revista és el medi per bescanviar opinions, establir relacions i realitzar un compromís seriós amb la població. I aquesta eina està oberta a tots aquells que volen posar la llibertat i la veritat al servei de l'home i la seva comunitat.

Granollers ha potenciat múltiples publicacions, que els erudits comen ten com a exponent de la importància que ha tingut la informació en aquesta terra. Des d'ara voldriem recollir l'herència d'aquelles revistes, especialment «La Gralla», de la que tenim tan bon record, que ens donaren una feliç lliçó d'estimació i engatjament amb el moment històric que varen viure.

En el nostre espai periodístic haurem de conviure amb altres revistes. Des d'aquí les saludem amb respecte. Creiem que si algú en sortirà guanyant serà el nostre conciutadà.

L'Equip de Redacció

Diàleg obert

Acabo de sortir al carrer i desitjava que em tinguessis a les teves mans. Aquest primer contacte que establím amb aquesta lectura m'apassiona. Sóc molt poca cosa. Únicament un tros de paper doblegat en forma de revista. Abans que em carreguessin totes aquestes paraules era un paper en blanc i net amuntegat en un magatzem. L'impressor amb molta cura ha anat triant lletra per lletra i ha procurat que faci goig. No pretenc ser cap «vedette». Ja ho veus, sóc ben senzilla. Quan m'han passat per la màquina la tinta s'ha escampat i de forma ordenada ha anat omplint buits i configurant-me. Tot seguit he volgut arribar a les teves mans i donar-me a conèixer.

Encara no sé el teu nom, però deixa que em presenti. Em dic PLAÇA GRAN. A tots els pobles per petits que siguin sempre hi ha una plaça oberta als quatre costats i a la qual hi conflueixen diferents carrers. A Granollers abans que m'hi posessin un nom estranger m'anomenaren així: PLAÇA GRAN. Hi vénen persones de totes les edats. Des de nou nats fins a vells a passar l'estona. N'hi ha que passen de pressa i d'altres s'hi asseuen o hi juguen. Alguns hi posen la seva parada o hi fan el seu discurs. De forma inesperada s'hi estableixen relacions interpersonals. Hi ha lloc per a la gresca i el xivarri, com també per la reflexió. Tot parlant s'enteren d'anècdotes i històries i confronten diferents opinions.

Voldria que en aquest paper en blanc hi cabes tot això. Projectes i realitats, crítiques i elogis, però sobretot la vida d'aquest poble. Que cada batec tenyeixi les meves impressionables pàgines donant fermesa d'aquest caliu.

He nascut amb senzillesa, sense grans terrabastalls. Aquesta ha estat la meua voluntat. Vull estar present i ser útil. No tinc cap poder màgic, ni tampoc puc fer miracles. El món és vostre i a vosaltres escau transformar-lo. Què pot fer un tros de paper? Us escoltaré i procuraré que les vostres empremtes hi deixin senyal.

